

[Justitsministeren.]

slag om ændring af adoptionsloven. Forslaget er helt identisk med det forslag, der blev fremsat i sidste folketingsssamling, hvor det dog ikke nåede at blive færdigbehandlet.

Forslaget går altså stadig ud på, at adoption i den store gruppe af tilfælde, hvor det adopterende ægtepar er mellem 25 og 50 år og barnet er under 10 år, skal kunne ske uden medvirken af nogen offentlig myndighed, blot ved en aftale mellem adoptanterne og de hidtidige indehavere af forældremyndigheden, uden at andre betingelser er opfyldt.

Ligesom sidst har forslagsstillerne dog ikke turdet undlade en vis sikkerhedsventil, som det kaldes i bemærkningerne. Adoptionen skal således anmeldes til folkeregistret, der underretter det sociale udvalg. Inden 3 måneder efter anmeldelsen til folkeregistret kan udvalget annullere adoptionen, forudsat at et flertal på $\frac{3}{4}$ af udvalgets medlemmer stemmer for det.

Efter forslagsstillernes egen opfattelse bør man altså i størsteparten af adoptionssager fravige den procedure, som netop i sidste samling fik en meget bred tilslutning her i folketinget i forbindelse med regeringens forslag om ændring af adoptionsloven. Bortset fra fremskridtspartiet kunne alle partier tilslutte sig, at adoption af børn under 18 år som altovervejende hovedregel kun må bevilges, når et adoptionsråd eller adoptionsnævnet har godkendt ansøgeren som adoptant.

Under førstebehandlingen af fremskridtspartiets lovforslag i sidste samling blev der af ordførerne fra alle partier givet klart udtryk for, at adoptionsundersøgelser er nødvendige for at undgå uhensigtsmæssige anbringelser af adoptivbørn. Det kan derfor nok vække nogen undren, at fremskridtspartiet nu alligevel genfremsætter forslaget. Lovforslagets bemærkninger giver imidlertid ikke nogen forklaring på det, idet de også er ganske uændrede.

Jeg kan derfor blot henvise til, hvad jeg sagde under førstebehandlingen af forslaget i sidste samling. Jeg kan således fortsat ikke anbefale forslaget.

Inge Fischer Møller (S):

I forlængelse af den debat, vi havde i marts måned sidste år, hvor vi drøftede det samme forslag, skal jeg på socialdemokratiets vegne klart afvise det. Men da der er gået næsten et helt år, siden vi behandlede det sidst, kan jeg

ikke dy mig for at gentage det spørgsmål, jeg stillede til hr. Tange dengang, nemlig hvilke reelle situationer hr. Tange har haft som grundlag for at komme med de uhyrlige påstande, der er gengivet i bemærkningerne til lovforslaget.

Sidste år var jeg måske lidt venligere end nu, for da sagde jeg, at jeg kunne få oplysningerne under udvalgsarbejdet, men det har vi ikke fået. Da lovforslaget nu er blevet genfremsat, må man jo formode, at der har været lidt tid til at læse på lektien, og derfor vil jeg bede om, at de eksempler bliver fremdraget her og nu.

Birgitte Oxdam (V):

Det foreliggende lovforslag er som nævnt af justitsministeren en genfremsættelse af et lovforslag med samme indhold fra sidste år. Venstre må igen i denne samling totalt afvise forslaget.

Ved forslagets førstebehandling den 19. marts 1976 brugte jeg meget barske ord om forslagets indhold, og dem kan jeg stadig fuldstændig henholde mig til. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det undrer mig, at der åbenbart ikke er et fornuftigt menneske i fremskridtspartiet, som kan stoppe et så talentløst forslag, at ikke alt det, alle vi andre fra denne talerstol med store bogstaver i fjor fortalte hr. Tange, har gjort det ringeste indtryk.

Essensen af vores ord var, at adoptionsreglerne skal have ét og kun ét formål, nemlig at søge at sikre det enkelte adoptivbarn det netop for dette barn rigtige hjem. Fremskridtspartiet åbner derimod op for børn som handelsvare. Så forstår jeg i grunden ikke, at hr. Tange ikke tager skridtet fuldt ud og, i stedet for at lade socialudvalgene gribe ind i givet fald, overlader disse sager til forbrugerombudsmanden. Jeg kan ligefrem høre radioen kl. 7.55: »Vi bruger også børn«!

Nok om det forslag, som bør ryge lige i brokkassen.

Mere interessant er det faktum, at der nu foreligger betænkning nr. 3 fra justitsministeriets adoptionsudvalg, hvori man fastlægger de nye retningslinjer for samrådene og adoptionsnævnene ved undersøgelse og godkendelse i adoptionsager. Vi har i retsudvalget modtaget en række protester mod de resultater, adoptionsudvalget er nået til. Jeg tror ikke, at det tjener sagen at gå ind i en drøftelse af denne betænkning her og nu, men mener, at det nu til gen-